

ници“, „хайдути“, бунтуватъ народа. Но единъ българинъ скришомъ му пришепналъ: обесенитѣ не сж злосторници, ами народни хора, войводи, които защищаватъ българската рая отъ зли турци и коварни фанариоти (гърци).

Злочеститѣ българи, притиснати здраво отъ турци и гърци, тѣ не могли да се вдигнатъ всички дружно и да се отърватъ, ами викали прочути и славни български войводи, да имъ идатъ на помощъ съ дружината си, и нѣкоя нощъ да накажатъ народнитѣ мжчители. Ала това слабо помагало на раята, защото за единъ убитъ мжчитель били хващани и избесвани много българи, а селата запалвани.

Георги С. Раковски си турилъ за целъ да свика войводитѣ и да ги научи, какъ тѣ трѣбва да поведатъ народа, та всички, въоръжени и обучени, да въстанатъ противъ чуждото царство и да създадатъ свое, българско царство.

Родно мѣсто и родители. Учение

Сигурно нашитѣ четци сж учили, чели отъ книги и знаятъ, че Георги Стойковъ Раковски, синъ на заможни родители, се е родилъ въ гр. Котелъ презъ 1821 год. Баща му се казвалъ *Стойко Сжбевъ*, роденъ въ с. Раково (Котленско), ималъ тепавица и даракъ на вода, изработвалъ платове и ги продавалъ въ Цариградъ.

По онова време заможнитѣ българи давали децата си въ гръцкитѣ училища, защото въ тѣхъ се изучавали разни предмети, като търговска аритметика, история, география, турски, гръцки, че дори и френски езикъ.

Гърцитѣ съ радостъ приемали българскитѣ синове и заедно съ учението гледали да ги погърчатъ, та като се върнатъ въ роднитѣ си мѣста, да поведатъ народа къмъ гърцитѣ, защото тѣ били образовани хора, голѣми търговци, лѣкари, банкери, адвокати, а пъкъ българитѣ били прости люде — орачи, овчари, работници. Гърцитѣ мислѣли чрезъ училищата да привлѣкатъ всич-